

NOTA NECROLÒGICA

per *Pere Molas*

El dia 1 de juny de 1986 va morir a València el catedràtic d'Història Moderna Sebastià García Martínez. Havia nascut a Villena el 1942 i s'havia format sota el mestratge de Joan Reglà. El seu primer llibre, *Els fonaments del País Valencià modern* (1968) constituí una excel·lent síntesi de la història valenciana durant el regnat de Carles II. Després extengué les seves recerques sobre tota l'època dels Àustries, especialment en dos àmbits: les qüestions político-socials i els temes culturals relacionats amb l'erasmisme. Recomano de cor la lectura de *Bandolers, corsaris i moriscos* (1986), una obra que en el seu títol era un homenatge a Reglà, i de l'article publicat en el número 4 de la revista «Estudis» sobre les darreres etapes de l'erasmisme al País Valencià. García Martínez contribuí a moltes iniciatives col·lectives (I Congrés d'Història del País Valencià, col·loquis de Pau sobre història moderna valenciana, congrés sobre la ciutat i el mar a l'edat moderna, celebrat a Cartagena, etc.) i es preocupà per posar a l'abast dels estudiosos fonts historiogràfiques de l'edat moderna. Un bon exemple de la seva manera de treballar és la seva extensa introducció (que en realitat és un volum) a l'edició de la crònica de Martí de Vicianà (1982).

Fou un historiador rigorós, agut, i sobretot humà. El Departament d'Història Moderna de la Universitat de Barcelona sempre comptà amb la seva amical col·laboració. Assistí a l'homenatge del professor Domínguez Ortiz (1979), al I Congrés d'Història moderna de Catalunya (1984), pronuncià una conferència sobre l'erasmisme valencià, etc. Darrerament el vam poder veure a Tarragona, en el col·loqui sobre Antoni Agustí i el seu temps, i en presidí la darrera sessió científica. Amb la pena de la seva mort impensada ens deixa l'exemple de la seva tasca y de la seva amistat.